

УПРАВЛІННЯ ФІНАНСОВОЮ СТІЙКІСТЮ ПРОМИСЛОВОГО ПІДПРИЄМСТВА

За сучасних умов функціонування вітчизняних підприємств, що характеризуються загостренням кризових тенденцій та зростанням соціально-політичної нестабільності, перед менеджментом суб'єктів господарювання постає складна задача забезпечення їх сталого та ефективного функціонування. Управління фінансовою стійкістю підприємства є важливою та невід'ємною складовою фінансового управління на підприємстві зокрема та загального менеджменту підприємства в цілому. Управління фінансовою стійкістю спрямоване на забезпечення стабільності функціонування, незалежності від зовнішніх кредиторів, сталого розвитку підприємства.

Для забезпечення цільового рівня фінансової стійкості доцільним є здійснення ефективного управління нею. Управління, у свою чергу, являє собою процес цілеспрямованого впливу на об'єкт управління з метою забезпечення бажаного стану підприємства. Таким чином, управління фінансовою стійкістю – це процес цілеспрямованого впливу на фінансові ресурси суб'єкта господарювання з метою забезпечення стійкості функціонування та розвитку підприємства.

Управління фінансовою стійкістю підприємства з точки зору системного підходу доцільно здійснювати з урахуванням наступного:

- загальне цільове спрямування управління – управління фінансовою стійкістю підприємства має підпорядковуватися загальній стратегії суб'єкта господарювання;
- дослідження зовнішнього та внутрішнього середовищ функціонування підприємства з метою прогнозування тенденцій їх розвитку;
- ідентифікація ключових факторів впливу на фінансову стійкість конкретного підприємства з урахуванням їх взаємозв'язку та взаємовпливу;
- встановлення цільових орієнтирів управління, системи ключових індикаторів (КРІ);
- впровадження системи моніторингу та коригування стратегії та тактики управління фінансовою стійкістю з метою врахування зміни факторів.

Управління фінансовою стійкістю передбачає реалізацію наступних етапів:

1 етап. Встановлення об'єктів та суб'єктів управління. Об'єктом управління фінансовою стійкістю може бути діяльність підприємства в цілому або окремих його підрозділів, фінансові відносини та фінансові ресурси. У свою чергу, основним суб'єктом управління є фінансова служба підприємства.

2 етап. Визначення мети та завдань управління. Основною метою управління фінансовою стійкістю є забезпечення оптимального співвідношення між власними та залученими фінансовими ресурсами задля стабільного функціонування та розвитку суб'єкта господарювання. Завдання управління фінансовою стійкістю полягають у такому: визначення потреби у фінансових ресурсах; моніторинг джерел залучення фінансових ресурсів; забезпечення оптимальної структури капіталу; забезпечення платоспроможності підприємства.

3 етап. Встановлення стану об'єкта управління. Передбачає проведення оцінювання поточного стану фінансової стійкості та ідентифікацію факторів впливу на неї.

4 етап. Розробка стратегії управління фінансовою стійкістю підприємства. Доцільно відзначити, що розроблена стратегія має бути узгодженою із загальною стратегією розвитку підприємства.

5 етап. Реалізація стратегії. Передбачає конкретизацію стратегії у тактиці підприємства, розробку відповідних заходів господарського впливу.

6 етап. Моніторинг. Організація контролю за виконанням завдань та ступенем реалізації поставлених завдань управління фінансовою стійкістю.

Для управління фінансовою стійкістю підприємства застосовуються різні методи, як загальноекономічного спрямування, так і специфічні. До основних методів управління фінансовою стійкістю слід віднести наступні: морфологічний аналіз, системний аналіз, методи фінансового аналізу (горизонтальний аналіз, вертикальний аналіз, факторний аналіз тощо), метод сигнальних відхилень, метод середньозваженої вартості капіталу, метод фінансового левериджу, економіко-математичні методи, інтегральний метод та ін. Комплексне поєднання зазначених методів у процесі управління надає можливість досягти високого рівня ефективності та досягти поставлених завдань.

Таким чином, ефективне управління фінансовою стійкістю підприємства надає можливість реалізувати поставлені цілі та завдання діяльності підприємства, досягти високого рівня ефективності його господарювання, забезпечити стабільність функціонування та розвитку. У той же час, стабільне функціонування кожного окремого суб'єкта господарювання є запорукою ефективного розвитку національної економіки в цілому.